

Η Ποιμαντορική Εγκύκλιος των Θεοφανείων 2023 του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Κάλεσμα “να μεταβάλλουμε την ζωή μας σε διαρκή αποκάλυψη του προσωπικού μας Βαπτίσματος και να βρεθούμε αντάξιοι της πατρικής ευεργεσίας, που αποκαλύφθηκε σαν σήμερα στον Ιορδάνη ποταμό” απευθύνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο των Θεοφανείων 2023, ώστε να βεβαιώσουμε την ευδοκία και την προστασία Του.

Η Ποιμαντορική Εγκύκλιος

Πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί ἀδελφοί,
παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα

Ἀποκάλυψη φωτός καί αἰτία πνευματικοῦ θριάμβου ἀποτελεῖ ἡ σημερινή ἡμέρα.

Ἐνώπιόν μας ἀποκαλύπτεται ὁ Τριαδικός Θεός, ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων καί ἡ Πηγή τῆς ἀπέραντης καί ἀδαπάνητης φιланθρωπίας. Δική Του ἡ δόξα, ἀλλά καί δική μας. Ἐκεῖνος, ἐκ φύσεως, συνέχει τά σύμπαντα καί διαλύει τίς μηχανές τοῦ Διαβόλου. Ἐμεῖς, κατὰ Χάριν, στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου, μετέχουμε στόν θρίαμβό Του καί ἀξιωνόμαστε τῆς θείας υἱοθεσίας.

Ἐμπλεος χαρᾶς, ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, ὁραματίζεται τήν ἔξοδο τῆς ἀνθρωπότητος ἀπό τα δεινά, ἀναγνωρίζει τόν θρίαμβο τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καί καλεῖ τό ἀνθρώπινο γένος, τό ἀποστεωμένο καί καταρρακωμένο, σέ ἀνόρθωση καί ἀγαλλίαση. Ἐρημος ἄνυδρη κατήντησε ἡ ζωή μας μακριά ἀπό τόν Πλάστη μας. Γι' αὐτό, πρὸς ἐμᾶς ἀπευθύνει ὁ Θεηγόρος Προφήτης τό χαρμόσυνο μήνυμα:

«Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα...» (Ἡσ. 35,1)

Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης!» (Ἡσ. 12,3)

Ἡ χαρά καί ἡ δοξολογία, τίς ὁποῖες προκάλεσε ἡ πρό ὀλίγων ἡμερῶν Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ δίνει σήμερα τήν θέση της στήν εὐφροσύνη τῆς Βαπτίσεως τοῦ Δημιουργοῦ ἀπό τό ἴδιο Του τό πλάσμα. Ἀπορεῖ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς γιά τό νόημα καί τήν σκοπιμότητα τοῦ ὑπερφυσικοῦ γεγονότος. Ἐξίστανται οἱ οὐράνιες Δυνάμεις μπροστά στό ἀνεξήγητο τῆς Θείας βουλήσεως. Ἀμήχανος ἐμφανίζεται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἀναγνωρίζοντας τήν ἀναξιότητά του. Ἐμβρόντητος καθίσταται ὁ Ἰορδάνης καί στρέφεται εἰς τά ὀπίσω.

Οἱ πάντες ἀποροῦν. Ἀποροῦμε καί ἐμεῖς σήμερα, καθώς καί ὁ δικός μας νοῦς ἀναζητᾷ τήν ἐξήγηση.

Καί τῶν δύο γεγονότων, τῆς Γεννήσεως καί τῆς Βαπτίσεως, τό κοινό στοιχεῖο εἶναι τό μυστήριον τῆς κενώσεως. Τότε, ἡ ἄπειρη φιλανθρωπία Του ἔγινε ἡ αἰτία ὥστε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ νά ἐξέλθῃ τῆς θεότητός του καί νά γεννηθῇ ἐκ Παρθένου. Σήμερα, ἡ ἴδια αὐτή φιλανθρωπία γίνεται ἡ αἰτία ὥστε ἡ καταπληγωμένη καί ἐξουθενωμένη ἀνθρώπινη φύση τήν ὁποία ἐνεδύθη ὁ Χριστός, νά προσέρχεται στόν Ἰορδάνη ποταμό καί νά βαπτίζεται ὑπό Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ σέ Βάπτισι καθαρμοῦ καί ἀπολυτρώσεως.

Τό νερό, ή πρώτιστη καί αναντικατάστατη πηγή τῆς ζωῆς, τό ὑλικό στοιχεῖο ἀνακούφισης ἀπό τήν φοβερή δῖψα καί ή αἰτία καρποφορίας τῆς ἄνδρης ἐρήμου, ἔρχεται σήμερα νά ἀνακουφίση τήν ἀφόρητη δῖψα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους γιά ζωή καί ἴαση καί νά χαρίση πλουσιοπάροχα στήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη καρπούς πνευματικούς.

Ἡμέρα Φώτων ή σημερινή. Φώτων ὑπερκόσμιων, φώτων ἀποκαλυπτικῶν. Ἡ Τριαδική Θεότης, ὁ πυρήνας τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας, τό κέντρο τῆς πίστεώς μας, ή συνεκτική δύναμη τοῦ σύμπαντος, δέν ἐπιθυμεῖ νά παραμείνη ἀπρόσιτη ἀλλά ἐπιζητᾷ σχέση καί συναναστροφή μέ ἡμᾶς, τούς ταλαιπωρημένους ἀπό τίς δικές μας ἐπιλογές καί καταπληγμένους ἀπό τίς διαρκεῖς καί ἐπαναλαμβανόμενες ἀποτυχίες μας. Δέν ἀποστρέφει ὁ Δημιουργός μας τό πρόσωπό Του ἀπό τό αἶσχος τῶν πληγῶν μας.

Δέν ἀποθαρρύνεται ἀπό την συχνή ἐμμονή μας στήν ἁμαρτία καί τά πάθη. Ἀφουγκράζεται τήν ἐξασθενημένη ἱκεσία μας γιά ἐπιστροφή στό ἀρχέγονο κάλλος καί ἀπαντᾷ στήν σκληροκαρδία μας, διανοίγοντας τά σπλάχνα τῶν οἰκτιρμῶν Του. Προσλαμβάνει αἰσθητά στοιχεῖα τοῦ ὑλικοῦ κόσμου μας γιά νά κάνη ὅσο τό δυνατόν προσιτή τήν ἀόρατη καί ὑπεραισθητή παρουσία Του. Ὁ ἦχος γίνεται μέσον ἀποκάλυψης τῆς πατρικῆς Του εὐδοκίας, διά τῆς φωνῆς τοῦ Πατρός. Ἡ εἰκόνα τῆς περιστερᾶς γίνεται μέσον ἀποκαλύψεως τοῦ Παναγίου Πνεύματός Του. Κυρίως ὅμως καί ὑπεράνω ὅλων, ή ἀνθρώπινη φύση, ή δική μας φύση, γίνεται μέσον ἀποκαλύψεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου Του.

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Ἡ ἀχρειωθεῖσα ἀπό τήν ἀποστασία τῶν προπατόρων μας ἀνθρώπινη φύση ἀξιῶνεται τήν ὑπέρτατη τιμή: νά ἀποκαλύψῃ τήν ἄπειρη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ μέσω τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ Του. Πρός ὅλη τήν ἀνθρώπινη φύση ἀπευθύνεται ἐκεῖνο τό μεγαλειῶδες «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα» (Ματθ. γ', 17)

Ὁ καθένας ἀπό μᾶς, διά τῆς βαπτίσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, γίνεται ἀποδέκτης αὐτῆς τῆς εὐδοκίας, ή ὁποία σημαίνει τήν ἀκλόνητη ἀγαθή προδιάθεση τοῦ Θεοῦ ἀπέναντί μας καί ή ὁποία θεμελιώνει ἐκ νέου τήν συμφιλίωση μέ τόν Θεό Πατέρα.

Σήμερα ἐγκαινιάζεται ή δική μας υἱοθεσία, τήν ὁποία δέν μπόρεσε νά ἐμποδίση τό πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων μας.

Σήμερα ὁ Δημιουργός, διά τοῦ ὕδατος, μᾶς καλεῖ σέ κάθαρση διά τοῦ Πνεύματος καί ἀποκαθιστᾷ τήν δική Του εἰκόνα στίς ψυχές μας.

Σήμερα ξαναβρίσκουμε τήν ἀξία μας ὡς ἀνθρώπων καί ἀναζωογονοῦμε τήν ἐλπίδα μας γιά ἕναν καλύτερο καί φωτεινότερο κόσμο.

Τό ὕδωρ, τό ἱκανό νά διέρχεται μέσω καί τῆς παραμικρότερης χαραμάδας καί νά ἐμποτίζη ἀκόμη καί τό σκληρότερο ὑλικό, σήμερα, ὡς ἁγιασμένο ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ Κυρίου μας στόν Ἰορδάνη, ἀναζητᾷ καί τό ἐλάχιστο πέρασμα πρὸς τίς ψυχές μας, προκειμένου νά τίς ἀναζωογονήσῃ καί νά τίς ἐξαγιάσῃ.

Ὁ ἁγιασμός γίνεται ὁ δεσμός μας μέ τόν Τριαδικό Θεό καί ἡ γέφυρα πρὸς τήν πατρική ἀγκαλιά Του. Εἶναι τό ἴδιο νερό τῆς κολυμβήθρας κατά τήν ὥρα τῆς δικῆς μας βαπτίσεως, ἀπό τήν ὁποίαν ἐξήλθαμε κατάλευκοι καί ἐλεύθεροι ἀπό τήν ἁμαρτία. Εἶναι τό ἴδιο νερό πού σήμερα καθίσταται τύπος καί ὁδηγός πρὸς τό μυστήριο τῆς μετανοίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διαρκές βάπτισμα καί διαρκῆ πηγὴ καθαρμοῦ.

Στούς ἄνυδρους δρόμους τούς ὁποίους ἔχει ἐπιλέξει ἡ ἀνθρωπότητα στήν πορεία της πρὸς τό μέλλον, ἡ σημερινή ἡμέρα ἀνοίγει τούς πνευματικούς κρουνοὺς τῆς παρηγοριᾶς, τῆς μετανοίας καί τῆς ἐλπίδος. Στήν βασανιστική δῖψα τῆς ζωῆς χωρίς Θεό, ὁ Ἰορδάνης ποταμός κατακλύζει διά τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τό σῶμα καί τήν ψυχὴ μας, μεταφέροντας πρὸς τόν καθένα μας ξεχωριστά, μέγα καί ἱερό προσκλητήριο: «Ἀντλήσετε νερό εὐφροσύνης ἀδαπάνητο, νερό ζωῆς ἀθανάτου, ἀντλήσατε Χριστόν, τήν Πηγὴ τῆς ζωῆς, τόν Ὑπέρτερο κάθε δαιμονικῆς δυνάμεως, τόν Νικητὴ τοῦ θανάτου, τόν Σωτῆρα καί Λυτρωτὴ μας».

Ἀδελφοί μου,

Οἱ ἐπιλογές τῶν συνανθρώπων μας μᾶς ἔχουν ἀπογοητεύσει οἰκτρά. Οἱ ἡγέτες τοῦ κόσμου, συχνά ἀναξιόπιστοι καί οἱ ἴδιοι, εὐαγγελίζονται μόνον μία ρηχὴ, ἀνούσια καί τελικῶς ἀνέφικτη ὑλικὴ εὐημερία, στερῶντας τήν ἀνθρωπότητα ἀπὸ νόημα ζωῆς καί προοπτικὴ αἰωνιότητος. Οἱ λαοὶ παραμένουν ναρκωμένοι καί ἀμήχανοι μπροστὰ στήν στυγνὴ ἀδικία καί τήν ἀπαξίωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ἀκόμη καί ὁ ἴδιος μας ὁ ἑαυτός ἀκυρώνει συχνά τά ὄνειρα καί τίς προσδοκίες μας. Ἐκεῖνος ὅμως πού σήμερα καταδέχεται νά βαπτιστῇ ἀπὸ τόν Ἰωάννη, μᾶς παροτρύνει νά Τόν ἀκολουθήσουμε, καθιστῶντας τήν ὑπαρξή μας πηγὴ ἀγάπης καί ἀνθρωπιᾶς καί ἐπανακτῶντας τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν ἄνθρωπο.

Μέ αὐτὴ τήν ἐμπιστοσύνη πρὸς ἐσᾶς, ὡς πνευματικὸς σας Πατέρας, σᾶς καλῶ νά μεταβάλλουμε τήν ζωὴ μας σέ διαρκῆ ἀποκάλυψη τοῦ προσωπικοῦ μας

Βαπτίσματος καί νά βρεθοῦμε ἀντάξιοι τῆς πατρικῆς εὐεργεσίας πού ἀποκαλύφθηκε σάν σήμερα στόν Ἰορδάνη ποταμό, βέβαιοι γιά τήν εὐδοκία καί τήν προστασία Του.